

Başlık Parası Ve Drahoma

– Gülalkan · 21 Mayıs 2016

Kim ne derse desin, batı toplumlarında mantık ve bilinç var bizde ise bu sorunun cevabı çeşit çeşit...

Evlenirlerken Yahudi kız tarafının damada verdikleri para mala drahoma denilir.

Avrupa Ülkeleriyle Türkiye'deki Ermeni, Musevi ve Rumlar arasında ailesinin kız evladına ayırdığı drahoma, bir işletmeyi yönetmek, mevcut işi geliştirmek ve ekonomik yönden ailesine bağlı olmadan yaşayabilmek amacıyla damada verilir. Avusturya medeni kanununda drahoma zorunlu kılınmış.

Komşumuz Yunanistan'dan gelen gelinler halen drahomalarıyla gelmekteler...

Bunun anlamı şudur: " ekonomik durumun iyi olsun damat, kızımızı rahat yaşat ve mutlu et"

Takdire şayan bir düşünce sistemi ve uygulanması daha güzel...

Bizde ise, doğu ve güneydoğu bölgelerindeki sistem göz önüne alındığında tam da tersi.

Düğün öncesinde damat tarafı gelinin ailesine başlık parası adı altında bir para öder veya mal verir. Bu rakam (veya değer) sabit değildir, kızın hamaratlığı, güzelliği ile damat tarafının varsıllığına göre değişir.

Gelinin ailesi yönünden bunun anlamı da şudur: "kız artık sizin. (yani size sattık.)"

Damat ailesi yönünden anlamı: kız artık bizim malımız, parasını verdik ya, onu satın aldık. İstedığımız gibi davranırız. Dayak da helaldir, dövme, sövmek daha olmadı öldürmek...

İşte bu gelişmemiş zihniyette;

Yeni doğan kız bebeklerin babaları yarınların satış sermayesi diyerek sevinmektedir. Hatta büyümelerini bekleyemeden küçük yaşta çocukken gelin etmekteler...(Bakınız çocuk gelinler)

Oğlan tarafı da, parasını ödedikleri için "mal" gözüyle baktıkları geline şiddet uygulamayı ve hakaret etmeyi hak olarak görürler kendileri için.

Gelin yeni evinde bir hizmetçi, bir marabadır, ahırdaki mal ne ise...

O yüzden şiddet olayları batıya nispetle doğuda fazladır.

Batı yakasında az rastlansa da şiddet var;

Batıda, sosyal çevresinde, iş yerinde ezilen yetersiz kişilikler, eve geldiklerinde minik bir kusur olsun veya olmasın eşine, çocuklarına bağırıp hakaretler ederek şiddet uygulayıp egolarını tatmin yoluna giderler. Böylesi bir yuvada sevgi ve mutluluk birbirini iten aynı adlı kutuplar haline gelirler...

Demek istiyorum ki; insan ömrü o kadar uzun değil, mutlu yaşamak herkesin hakkı. Menfaati ikinci plana atarak, biraz mantık, biraz bilinçle bu dünyayı herkes için güllük-gülistanlık yapmak mümkün.

Bunun için küçük bir özveri şart.

Not: Bu yazımın 15 yıl önceye ait olduğu varsayımıyla,

Selam ve saygılarıyla,

Yurdağül Alkan.